

יא. לפעמים מזיק הדמיון של יראת שמות יותר מכל דמיון
נפסד שבעולם.

2. עין איה / ברכות יז

לעולם היה אדם ערום ביראה. יש הבדל בין מי שמתנהג
בצינור רואת' כמי השכל, או שמתנהג בה כפי הדימוי וכח
המודמת בלבד. כי בראשית השקפת הדמיוניין, אין עם יראות
ד' דבר כ' א' ציויר היראה האליה לבד, ואין מקום עמה בדרך
ארץ, לא נושאית ובכבוד הבריות. כיוון שיראות ד' ממלאת את
לבבו וככל רשותתו, איפוא יכנסו אללה החיבורים האנושיים
בלבבו. אבל מי שמתכל ביראות ד' בשכל, יכול כי מותו
יראות ד' היא תתקנן בדורות ע"ז התיקון יתוור טוב וווער
ונאה, וימשך ריבט לריאה ולעבודה ולודוך טובים. א'כ לא
היראה, א'ו שכיל כי גודלי ענפי היראה האמיתית היא כבוד
הבריות ודרכם שלום ודרכך ארץ. א'ז ה' מענה לך משיב מהה'
VIDBER של' עם אחיו ועם קרוביו ועם כל אדם ואפיקו לנוכריו^{בשוק. לאו ואתרודחו כ' מיראות ד', ולא יראות ד' ובධיקותנו}
בהתדריך המלא החיבורים האנושיים, שהם עטרות
 תפארות לאדם, וע' מתקדש עם שמים ומתרבה יראות ד'
בעולם. ונראה שענין ערמה שנופל על חכמה, היינו תורה
השכל בלבד. קלייפות הדמיון ולובשו. והוא ענן אחד עם
ערום המתוואר המופשט מכל לבוש. מפני שככל ציויר صلى
מיד יתלבש בצירוי דמיון ^{שמהבלים} אותו ומחיכים פעתו.
ע' כ' חכם לב בדור שישי קורע עמוקו שלعقل, ולקבלה
בטהרתנו בא לבשי הדמיון, וא' קירא ערום. ויראה
היטהוראה יברא בעל' ערום ביראה.

3. עין איה / שבת ב / פרק שמיני / ט.

" אל מ"ט עיזי מסגן בראש עדרא והדר אמרי.
אל כבריתו של עולם, מעיקרא חשוכה והדר
וגברא "

הדרך של התעלות המחשבה מתחילה הוא תמייד מרועינות עצומות, מחוות מושגנות, שמתוך התוכנה הערפלית שבhem מתנשא רק ענן גдол של דמיון, אבל בתוכו אווצר גдол נמצא, שברבות הימים המחשבה מתבררת ומתוך החושן יבא האור. העמד הקבוע של הצאן בלבתם בעדר, מסכים הווא עם סדרי המחשבה האנושית, עוזרים הם הענינים זה זה. ואלמלא המחשבות הערפלית, שהן מלאות את הנפש בתחילת תמיד, לא היה שום מקום לכל אלתו הרחוק של האורת השכל שיציא אל הפועל. וזה נהג תמייד, מותרצה היא הקובוצה המחשבת הפויה, דוגמת עדר עזים שחורות יוצאות בהחולות, ומקדיםות את צבא הרעיון המישוב, שרך מןנו TAB האורה. מתאימה היא לא לפי זה התוכנה של החיזון